

REGULÓ.

Pesten csötörtökön october 25^{kén} 1838.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csötörtökön. Fél évi díja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is vált-hatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p. p.

ORSZÁG- 'S NÉPISMERTETÉS.

Legelső fölmenetel a' Montblancra.

Bár Saussure volt is az első tudományosan kimivelt, ki a' Montblanc tetejére fölment; bár ő adta is munkáiban a' világnak azon veszélyeket legelőször tudtára, mellyeket kiállni kénytelen volt, míg földrészünknek e' legmagasabb pontját elérte: mindazáltal ő csak nyomait követé egy vezetőnek, ki előtte kitapogatta a' köve-tendő irányt; ki legelőször, egyedül, minden előre készült sza-bályok, fáradtság 's munkát könnyítő eszközök nélkül mászta-meg e' büszkejég-kolosszt.

Saussure csak felületesen jelezte-ki ama veszélyt 's munka-fára-dalmakat mellyekkel Balmat Jakab küzdött, míg célját elérheté. 'S mi ezen utósónak merész vállalatát, nyílt szívű 's együgyű ön előadása után, kívánjuk tisztelt olvasóinkkal tudatni.

„1786-ban — így szól Balmat — éppen 25 éves valék. Bátor, vig kedvű, zerge lábaimmal, 's vas gyomrommal, egy darab hó-val hintett, száraz kenyérrel, minden más élelem nélkül három napig mehettem volna egy folytában. Ez egyszer rajtam valóban meg is történt, midőn a' Bueten *) eltévedvén, semmi vezérösvényre nem találhaték. Időről időre, ha a' Montblancot vizsgáltam, így szóllék magamban: „bár milly durczásnak tettesd is magadat, még is meg-foglak én téged mászni.“

„E' gondolat éjjel nappal fúrta agyamat. Valahányszor lehetett, mind annyiszor elmentem a' Brévenre **), mellyről a' Montblancot legjobban láthatám, 's ismerni tanulgatám. Erről őt gyakran több óráig szemlélttem, feszült figyelemmel kémlelődvén igyekeztem azon

*) A' Buét — a' Montblanc által — ellenében a' sixti pormenasi és balorszi-nei völgyek között 9500 lábnyira emelkedik-fel a' tenger színe felett. Tetejét örökös hó fedi.

**) A' Bréven, vagy Brévent hegy a' Montblancnak északra, 's általellené-ben, az első hegysoron, Montblanc és Buét között fekszik. Csúcsa Cha-mouny felett 4650. a' tenger felett pedig 7840 lábnyira emelkedik. Kön-nyen felmehegni reá.

oldalt felfedezni, mellyen legkönnyebben lehetne a' csúcsot elérni. De fürkészéseim sükeretlenek maradtak, 's így elhatároztam magamban: hogy taláalomra indulok, magamnak valahogy majd útát törendő.“

„Minden éjjel tervezett vállalatommal álmodám. Alig hunytam be szemeimet, már úton voltam. Elejénte egy szép tágas úton haladtam, melly később mindig jobban szűkült; de még mindig volt olly jó, mint a' Flegére-re*) vivő. Folyvást feljebb hágván, végre olly helyre értem, hol minden ösvény elenyészett. Ugy tetszék, mintha a' föld mozgott volna lépéseim alatt, 's én térdemig süllyednék bele. Nagy munkával, sokszor négy kéz láb mászva küzdöttem e' gonosz helyen keresztül. De mit bántam én azt, hisz' a' Montblanc előttem állott.“

„Minden lépésre veszélyesb lett az út; a' sziklák, mellyekre léptem, inogtak lábaim alatt. Az izzadtság nagy cseppekben folyt-le homlokomról. Mint a' gyík úgy függtem a' magas sziklafalakon. Felpillanték, 's csak kék eget láték magam körül. Felfelé igyekeztem; de lábaim mozdulatlanok maradtak.“

Ujjaimat egy szikla-hasadékba fúrván, ittas módjára ingottam, 's bizonyos veszélybe rogyom, ha egy a' szikláról lemeredező bokrot meg nem kapok, mellyet, minden erőmet megfeszítve, megragadtam.

„Mig élek, megemlékezem ezen éjszakáról. Feleségem mind azon oldaldőfésének legerősebbikével — mellyeket tőle valaha nyertem — költött-fel; mert gondolják csak önök! azon ág, mellyet álmomban megragadtam, az ő füle volt, mellyet úgy megnyujtottam, mint-ha érczes gyantából volt volna.

„Ez engem végre nagyon boszantott. „Balmat Jakab — szólék magamhoz — szakaszd végét a' dolognak! mit használ a' húzás halasztás?“ Minden további gondolkozás nélkül felkeltem, 's hegyi saruimat felhúztam.“

„Hova mégy?“ — kérdé hitesem.

„Kristályokat megyek keresni! — felelek; mert hogy őt megnyugtathassam, valódi szándékomat eltitkolám, 's biztattam, hogy ha estvére vissza nem találnék térni, ne nyugtalankodjék.“

„Kezembe vettem hegyi botomat, — az alól vas hegygyel el látott hat lányi rudat — üvegemet égettborral megtöltém, tarisznyámba egy darab kenyeret teték, 's ezzel útnak indultam.

*) A' Flegére - egy előhegy a' Roches - Ruges közt Chamouny-tól éjszak-napkeletre, melly a' völgy felett 3,390. — a' tenger felett 6590 lábnyira emelkedik. Legkényelmesebb kilátással kínálkozik a' Montblanc-hegylánczra.

„Többször próbáltam a' jégtengeren előre nyomulni; de a' Mont Maudit (Géant) útamat mindig elzárta. Később az Aiguille du Gouté (13,360 láb a' tenger felett) felé fordultam; de ez és a' Dôme du Gouté (13,50) közt mint egy óranegyednyi hosszú és alig egy láb széles párkány nyult csak el az 1800 lábnyi mélység fölött — hova a' legelső félrelépéssel bukhatom vala; ezt pedig nem igen köszöntem volna meg.“

„Most az egyszer tehát más irányt vettem. Felmentem a' montagne de la Côte-ra, 's három órai menet után elértem a' Bosson-siklóját (jéghegy; Gletscher). Ezen keresztül menni nem nagy munkába került, 's négy óra múlva már a' Grand Muletig (10,640 láb. a' teng. felett) haladtam, mi több fáradtságba került, 's ezért már reggelimet megérdemelvén, egy darab kenyeret megettem, 's utána egy jót kortyantottam.“

„Még akkor a' Grand Mulet csúcsához közel levő fok nem volt úgy kiegyenlítve, mint most, 's alig találhattam rajta annyi helyet, hol leülhettem. Még nem határoztam-el magamat, itt maradjak-e éjjelre. vagy feljebb hágjak.

„Bár milly szorgalmasan kémlelődtem is környöskörül, még sem fedezhettem-fel sehol olyan helyet, hol éjjeli tanyát üthettem volna. Végre rövid megfontolás után — Isten neki — felszedtem a' sátorfát, 's tovább indultam.“

„Harmadfél órai menet után találtam egy 6 — 7 lábnyi hosszú, hóval nem fedett, szép, száraz helyet, 's ezt éji szállásnak elfoglaltam. Ekkor hét óra volt estve. — Most második darab kenyere-met megettem, 's a' második kortyot lenyeltem, és a' sziklára — hol ágyam csak hamar elkészült — letelepedtem.“

„Kilencz óra tájban láttam a' homályt a' völgy mélyéből sűrű füstként felém felgomolyogni. Fél tizkor már be voltam általa ke-ritve; de ezen keresztül is soká pislogott még a' Montblanc halványan világított csúcsa felém, míg végre sötét éj lön. Chamouny felé fordulva mellettem balra azon roppant hó-sík terült-el, melly egészen a' Dôme du Gouté-ig *) vonul.

Jobbra olly közel, hogy szélét könnyen tapinthatám, a' 800 lábnyi mélység tátongott. Félvén, hogy álmomban lezuhanok, nem mertem aludni, hanem táskámra ülven kezem 's lábam' erősen mozgattam, magamat melegen tartandó.“

„Nem sokára feljött a' hold, 's kipillantott a' sűrű felhők közül; de 11 órakor ismét setét felhőbe burkózott. Ugyan ekkor

*) Ez éjszak-nyugotra fekszik a' Montblanc alatt. Chamouny lakosai nevez-ték így el; mivel alkonyatkor legszebben tündöklék.

sűrű köd ereszkedik-le az Aiguille du Goutérol, mely egy pillanat alatt hóval borított-el. Egy kendőt kötök fejemre, mondván: „csak rajta! én így is kiállok.” — Csaknem minden pillanatban hallám a' majd közel, majd távolabb lezuhanó lavinák dörgéseit 's a' jég-hegyek ropogó töréseit, mely robaj azon sziklát is megrendíté, mellyen állottam.

„Sem ételt sem italt nem kívántam: azonban erős főfájást éreztem, melly fejem hátulján kezdődött, és fejem tetején keresztül egész szemöldömig terjedt.”

„E' mellett a' köd mindinkább sűrűbb lett, 's a' fejemre kötött kendőt megfagyott leheletem jéggel borítá-be. Akármint ráztam, még is ruháimon maradt a' hó, mellyek csak hamar átáztak, 's testemig hatott a' csipős nedvesség, és úgy tetszett, mintha mezelen voltam volna.”

„Megkettőztetem mozgásaimat; mennyire a' korlátolt hely engedé, ugráltam, 's teletorokkal énekeltem, fejemből egy nagy csoport elmémbe hivatlanul ötlött dőre gondolatokat elüzendő. De szavam a' havon elhangzott!; a' visszhang nem felelt, 's minden kiholt a' jéggel fedett természetnek közepén, mi reám különös benyomást tett. Meg kell vallanom, hogy önnön szavamtól is rettegven, elhallgattam.”

„Két órákor keletről fehéredni kezdett az ég; 's a' serkenő nappal bátorságom is ujlott. A' nap feljött küzdve a' Montblancot környező felhőkkel, 's én reméltem, hogy őket egészen szét fogja szórni. De lassanként mindinkább gyengültek sugárai, 's illy körülmények között minden tovább haladhatási reményről lemondottam.”

„De legalább, hogy ezen kirándulásomnak lehető legnagyobb hasznát vegyem, vizsgálódtam a' környékben, 's az egész napot a' jéghegyek és azon helyeknek megismerésére fordítottam, mellyeken legkönnyebben keresztül hatolhatni.

„Estve felé, midőn a' köd felfelé szállott, én lefelé mentem, egészen a' Bec à l' oiseau-ig,*) hol az éj meglepett; 's mivel itt már nem voltam a' jegen, egy keveset alhattam. Zúztól merevedten ébredék-fel, 's mihelyt a' nap felpillantott, siettem le a' völgybe, nehogy feleségem nyugtalankodjék. Ruháim csak a' la Côte nyugvónál engedtek-fel.”

„Alig száz lépésnyire e' hegytől, Paccard Ferenczczel, Carier Józseffel, Tournier János Mihálylyal, és három chamouny-i vezetővel találkoztam. Mint látszott, hegyi útra voltak készülve. Midőn

*) A' Passon jéghegytől oldalt eső szikla, Chamouny felett, mintegy 5000: a' tenger felett mintegy 8.190 lábnyira.

kérdezém, hova mennének — azt felelék, hogy kecskefiakért. Minthogy pedig ezen állatok igen olcsók, mert két frankot alig érnek, mindjárt gondoltam, hogy feltett szándékjok más, 's feleletökkel engemet meg akarnak csalni. Sejtettem t. i. hogy ők azon utat szándékoznak megtenni, mellyről én éppen most jövök, 's ezt annyival inkább hittem, mivel Saussure ur nagy jutalmat ígért a' Montblanc első megjárójának.

„Azon néhány kérdés, mellyet Paccard a' bec à l' oiseau-n található legalkalmasabb háló-hely felől hozzám intézett, véleményemben még inkább megerősített. Én nyíltan feleltem, hogy ott minden hóval van fedve, és hogy nekem lehetetlennek látszik az éjt ott eltölthetni. Ők szemeikkel egymásnak intettek, 's félre menvén titkosan beszélgettek. Végre azon ajánlást tették, hogy próbáljam meg velek felmenni a' Montblancra. Én ajánlásukat olly feltétel alatt elfogadtam, hogy előbb haza megyek, feleségemnek szándékomat tudtára adom, 's tiszta harisnyákat és sarukat huzok.“

„Éjjel 11 órakor a' nélkül, hogy aludtam volna, a' legszükségesebb élelmi szereket magamhoz vevén utnak indultam, 's 1 órakor pajtásaimat a' bec à l' oiseau-n, négy órányival alább mult éji háló helyemnél — gűzüként aludva lelém. Felköltém őket, 's késedelem nélkül útnak indultunk.

„Néhány óra mulva áthaladtunk a' taconni jéghegyen, és elértünk a' Grand Muletre, mellynek csúcsán megmutattam utitársaimnak azon helyet, hol két éjjel ez előtt olly szellős szállásom volt. Innét jobbra fordultunk, 's délután 3 órakor a' Dome du Goutéig jutottunk. Paccard már a' Grand Muletnél hátra maradt, mivel lankadtnak érzé magát a' feljebb hághatásra.

(Folytatása következik.)

TERMÉSZETI TÖRTÉNET 'S TUDOMÁNY.

Óriási borjú. Bredán, Hollandban, egy borjút mutogatnak, melly még csak három hónapos, 's már is nyolez mázsát nyom. Ha ezen állat tovább is így halad növesében, midőn azon korra jut, mellyben a' marhák már tovább nem nőnek, Mammut nagyságú és nehézségű leend.

Nagy fej. A' természet változott-e meg rendszerében, hogy most olly sok csudálatost állit elő, vagy az emberek szorgalmasabbak az illy tünemények kifürkészésében mint hajdan, nem tudni: annyi azonban való, hogy most több természeti ritkaságról hallunk, mint az előtt. — Egy külföldi folyóirat ezt írja. — A' világ legnagyobb fejének egyike jelenleg Parisban van, csak fájdalom! hogy agyába velő helyett káposzta szorult. E' nagy fej t. i. egy káposztafej, melly 28 fontot nyom, 's éppen e' fontosságának köszönheti, hogy 20 frankon adatott-el. Egy fodrász elégtelen illy fejnek egy nap alatti rendbeszedésére; ha pedig egészen meg akarják egy nap alatt enni, többnek kell hozzá látni.

Némelly növények honosításáról. Ha valamely virágnak gyöngéd színvegyületét, vagy az asztalunkra adott gyümölcsök bőségét 's különféleségét bámuljuk, ritkán gondolunk reá, hogy azok általában honosítottak 's őseink előtt ismeretlenek voltak. Alig van 300 éve, hogy német országhan némelly vadon erdő kiirtatott, mellyeknek helyén most arany kalászkok inognak; nálunk pedig csak azóta lehet a földművelést némileg haladottnak tekinteni, mióta Buda 's vele az ország a török járom alól megszabadult. Így tudjuk ugyan, hogy a kávé 1663. körül kezdett nálunk ismeretes lenni: de a vele élés csak e századnak végén és a rá következőnek elején terjedett némileg. A burgonyát, dohányt és cacaót Amerika fölfedezése után kezdtük, a theát pedig Chinák és Japanoktól tanultuk ismerni. Görög országnak Ázsiával surlódása, a hódító Romaiaknak egész ismeretes régi világba előmlése, és a keresztes hadaknak egy egész századon át keleten barangolása által hasonlag sok idegen növény jött földünkre. Így p. o. az alább következő gyümölcsöket és virágokat, mellyek honunkban legbüjjában tenyésznek, Ázsiából kaptuk: a' tengeri barackot (örmény országból); a' spárgát, hólyagos mogyorót, birsalmát, diót, szőlőt, fokhagymát (Levantéből); a' dinnyét (Mesopotamiából); a' granát alma-fát, jaszmin, paszulyt, rozst, vadgesztenye-fát (Indiából); a' cseresznyét, közönséges mogyorót (a' fekete tenger mellől); a' cizitromot (Mediából); a' fügét (Mesopotamiából); a' lilomot, szilvát (Syriából), az őszi barackot, bodzát, pohánkát (Persiából); a' tulipánt (Cappadocziából); a' tormát, gerepesint (Chinából), a' mogyoróhagymát (Syriából); a' theát (China és Japanból), a' paréjt (kis Ázsiából), a' rist (Äthiopiából); a' kávét (Arabiából vagy az Antillákról); a' narancsot (India vagy Tyrusból); 's a' szegfű-borsot (a' Molukkok földéről). Afrikából a' vöröshagymát, ánist és káposzták nemeit kaptuk; még pedig mind ezt Egyiptusból. Mauritania mandola-fával gazdagítá földünket. — Amerikának a' dohányt és topinamburt köszönhetjük; továbbá a' burgonyát (Braziliából), a' cacaót (Mexicóból) 's az indiai zsászt (Peruból) kaptuk. Europai tartományok articsókával (Szcizilia és Andalusia) répa, lencse, szegfű, narciszsszal (olasz ország), asztrakani tökkel (orosz ország), fejer káposztával (az éjszaki tartományok), virágos káposztával (Candia), olajfával (görög ország), siberiai rozsszal (orosz ország); ugorkával (spanyol ország), babérral (Candia), salátával (Eos szigete) 's végre olasz kaporral (a' kanári szigetek) gazdagítottak.

KÜLÖNFÉLE.

Török mivelődés. Rechid pascháné az europai követek nejeit nem régiben mulatságra hívta-meg, melly egészen francziailag intéztetékel. Meglepő tekintet volt látni azon könnyűséget és bájt, melylyel a' pascháné, ki egy szersmind a' házi asszony tisztjét is vitte, a' française-t tánczolta. Nem leheté tovább nem mosolyogni azon szendeségen, melylyel a' házi asszony mentegetőzék, hogy mivel vendégeinek borral nem solgálhat, elégedjenek-meg a' pezsgővel. Az a' jó kóran! milly tetszés szerint engedi magát magyarázgattni!

Udvari szokás. — XIV-dik Lajos udvarában ebéd és vacsora alkalmával a' testőr-kapitán mindig a' király háta megett állott, és senkinek meg nem engedé, ez időben a' fejdelemmel foglalatosságokról beszélni. Reggel, fölkelés után, miután az első komorna harisnyákat és czipőket húzott

risnya-szalagot, melyet az első kamarásnő nyújt
köté-meg. — A' királynak tulajdon cravatierje volt,
akkendőt eligazítani, a' fő öltöztetőnek pedig megkötni;
cravatiernek nem tetszett, azt ujan kötheté. Ha dél-
király, a' fő udvarmester kíséretében kelle azt neki
istice" (törvényszék) tartatott, a' fő kamarásnak ki-
dön fekünni. Midőn misére akart menni, a' fő ala-
lt vizet. Ha vadászatra lovagolt, a' fő vadászmeister
be, a' galjak félrehajtására. Igen sok czerimoniával
is. Háló szobája ajtajánál a' fő öltöztető kalapot,
vén tőle, azokat egy inas az öltöző asztalra tette.
ra térdepelt a' fejdelem, mi közben a' fő alamisnás
öt megáldotta. Ezután szentelt vizet fecskendvén ma-
is pedig megtudakolá tőle, ki által kívánná a' gyer-
egtiszteltetés többnyire a' jelenvolt legfőbb rendűt
lőt és öltönyt a' fő öltöztető vett-le róla: mi pedig

növények honosítá-
yületét, vagy az asztalunk
muljuk, ritkán gondolunk reá-
tt ismeretlenek voltak. Ali-
vadon erdő kiirtatott, mell-
álunk pedig csak azóta lehet
mióta Buda 's vele az orsz-
ugyan, hogy a' kávé 1660-
e élés csak e' századnak v-
g A' burgonyát, dohányt c-
eát pedig Chinák és Japano-
al surlódása, a' hódító Ro-
és a' keresztes hadaknak
hasonlag sok idegen növény-
nölcsöket és virágokat, me-
iából kaptuk: a' tengeri

mornyik háló-köponyegét tartá széke megett, mellynek jobb uját egy inas,
a' balt ismét egy más huzta a' király karára: háló üngét pedig testvére
nyújtá neki. — Némelly ruhadarabok felebredésénél használandók, vörös
tafotába takarva, kardjával együtt ágya mellé tétettek. És így még több cze-
rimonia is ment végbe, mielőtt a' fejdelem lefekudt volna.

Tengeri hadihajók. Angol lapok általánosan panaszoznak a' ten-
geri hadi erő mecsökkenése ellen. — 1815-ben — mond az „Atlas“ —
1.000 hadi hajója volt angol országnak, 's most csak 194 van! E' közül
hat első nagyságún 662, öt másod nagyságún 416, tizennégy harmad nagy-
ságún 1.052, két negyed nagyságún 102, hét ötöd nagyságún 288, és 61
hatod nagyságún 1.072 álgyú van. Ezek közül 13 Porsmouth, 16 Plimouth
's 26 Flamouthban fekszik; a' középtengeren 31, Keletindiában 14, Nyu-
got-indiában 31, Délamerikában 18, Éjszakamerikában pedig csak kettő
van. Francia országnak ellenben 21 linia-hajója 's 36 fregatt-ja van a'
tengeren; 27 linia-hajó, 37 fregatteja pedig a' hajó-műhelyekben. Egész
angol hajózatnak csak 4.078 álgyúja van!

Chinai ebéd. Egy rotterdami utazó, ki nem régiben jött-meg Ke-
letindiáról, következő leírását adja egy ebédnek, mellyhez Chinában tartoz-
kodása alatt más negyven személylyel őt bizonyos kereskedő meghívta,
„madárfészek és más hatféle leves, mellyekben ürü-hus, béka, és ludmáj-
darabok uszkáltak; elefantfark- haché (vagdalt étel), gyék tojás-mártással;
párolt tuskés disznó zöld tekenős-béka zsirral leöntve; izletes tengeri fecskék;
vizi füvekkel becsinált halbegy; 's végre fiatal szalonkák pávataréjokkal
megrakva; ez utóbbi 300 hollandi forintnál többbe került, 's csak rendkívüli
lakomák alkalmával szokják készíteni. A' Hollandok minden ételt jónak 's
izletesnek találtak.

Boldogtalan vőlegény. Francia hírlapok majd naponként újabb
újabb csinjeit közlik a' zsebelőknek. Következő a' legújabb, ha a' „la Fran-
ce-nak“ hinni lehet. Bizonyos D. S. ur, ki a' rue de l' hypocrite-on lakott,
jegyben járt Papineau leányasszonynyal, egy — nem — rutnak nem mond-
juk, nehogy ez által a' nőnemet megsértsük — nőnemí Vulkánnal. Minthogy
azonban D. S. urat számtalan barátja Venust parodiázó mátkájával többször

boszontotta, csak esténként ment jegyesével sétálni. Egy estve, midőn szerelmét annak háza szögleténél szokás szerint várta, egy-némben lépett-ki a' házból, 's a' boldog vőlegénynek karába kapaszkodott. Megindultak; de mivel mindkét jegyes andalgó volt, keveset szoktak egymással az uton beszélgetni. Végre a' hölgy némi mentegetőzés közben egy perczre oda hagyta jegyesét. Alig távozott 25—30 lépésnyire: „gyilkos! segítség!” kiáltással harsított az est csendét. Szegény S. esze nélkül rohant a' segédet kérő kiáltás felé; de mint bámult-el, midőn két férfi lépett elő, 's őt órájától erszényétől megfosztván, mátkáját, az ellen-nem-szegült elragadta, könnyen képzelhetni. Véleménye szerint azonban jegyesének elrablása kárpótlás volt órája 's erszényeért. Esztendő óta nem aludt olly édesen, mint ez éjszakán; de, o csalogás! más nap reggel Papineau leányasszony hozzá küldött, 's tudakoltatá, mért nem ment-el az estve, holott ő egész óráig várt reá. — Szegény S. majd elveszté azon kis eszét is, melly még volt, midőn meghallá, hogy jegyese nem raboltatott-el. Minden asszony-gyűlölőnek illy szelid jegyest kívánunk.

EMLEKMONDÁS.

Phantasia.

Egek nyájas szüz leánya,
Kinek, midőn édes hülést
Legyez reánk arany szárnya,
Mellünk érez könnyebbulést,
Mert álmaid harmatja
Szívünk jajjit oszlatja.

Kit elhagyva már a' remény,
'S végső homály beborított,
Ámbár csak mint egy tünemény,
De csak ugyan rá felnyitod
Az öröm kis ajtaját,
'S benned újra eget lát.

Gr. TELEKI FERENCZ.

I d e g e n kéz, idegen gond, szülői szívet ki nem pótolhatnak egészen soha.

Volt 's mult! — ez a' földi lét jelszava.

B. JÓSIKA M. után K. H. K. J.

Jegyzékek az élet könyvéből. Ki azért, mert bizodalmával az emberek visszaélnék, azt ezek iránt egészen elveszti — valóban szánakozásra méltó; mert ő barát 's rokon kebel nélkül, mindenütt idegen, egyedül 's örömtelenül fogja átvándorolni életét.

MATICS IMRE.

Szórejtvény.

Barlangos helyeket szoktam választani lakásul;
Messze futom várost, messzre világi morajt.
Mond első hármam' hosszan, 's ijedelmet okozhat;
Három utóm Magyarok hajdani hőse vala.

BELLAÁGH JÓZSEF.

Előbbi rejtvény: cziprus.

Szerkezi Mátray Gábor, halpiaczon alul a' Duna partján. 114. szám alatt.

Nyomt. Trattner-Károlyi, uri utza 612.